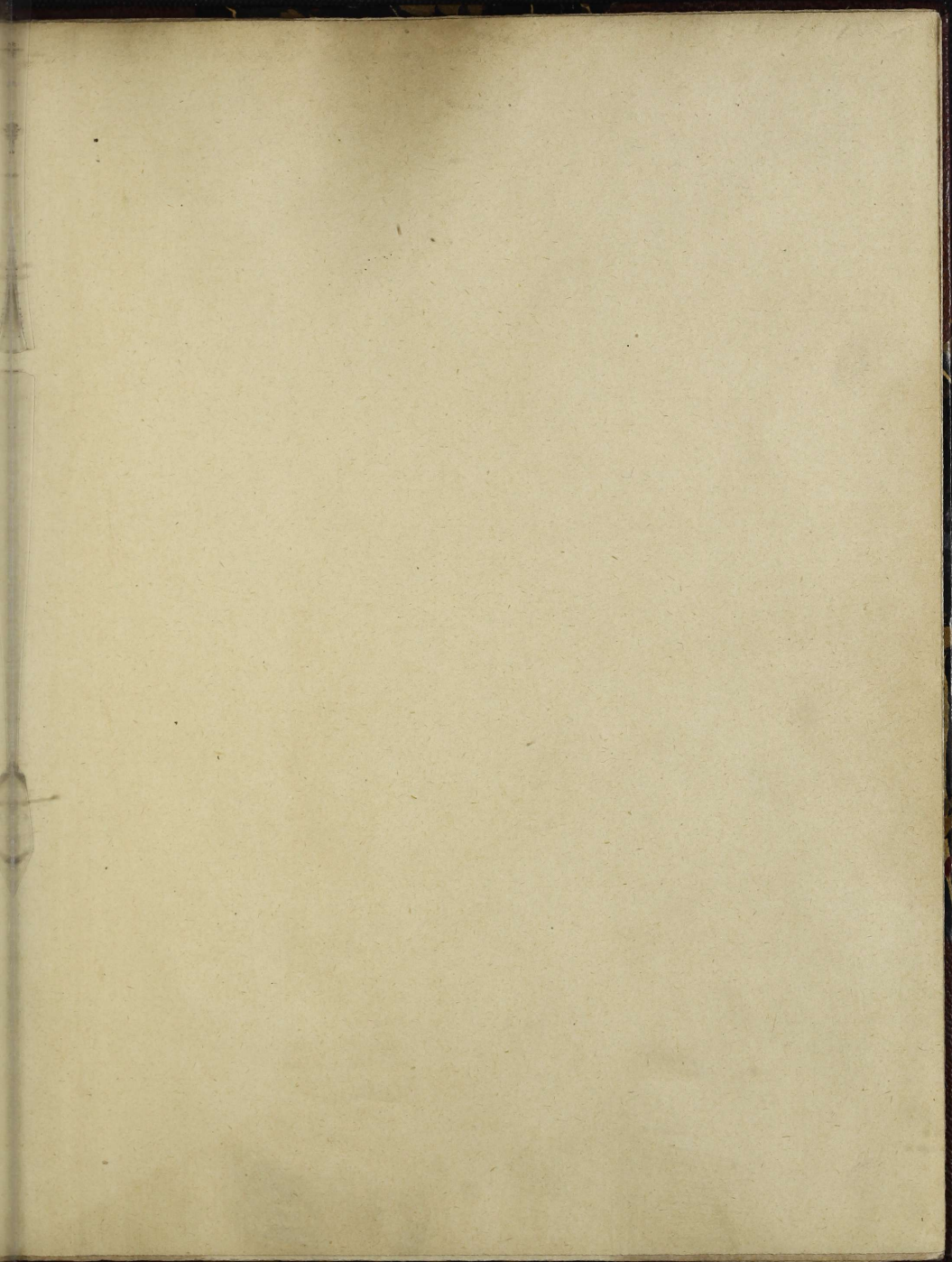
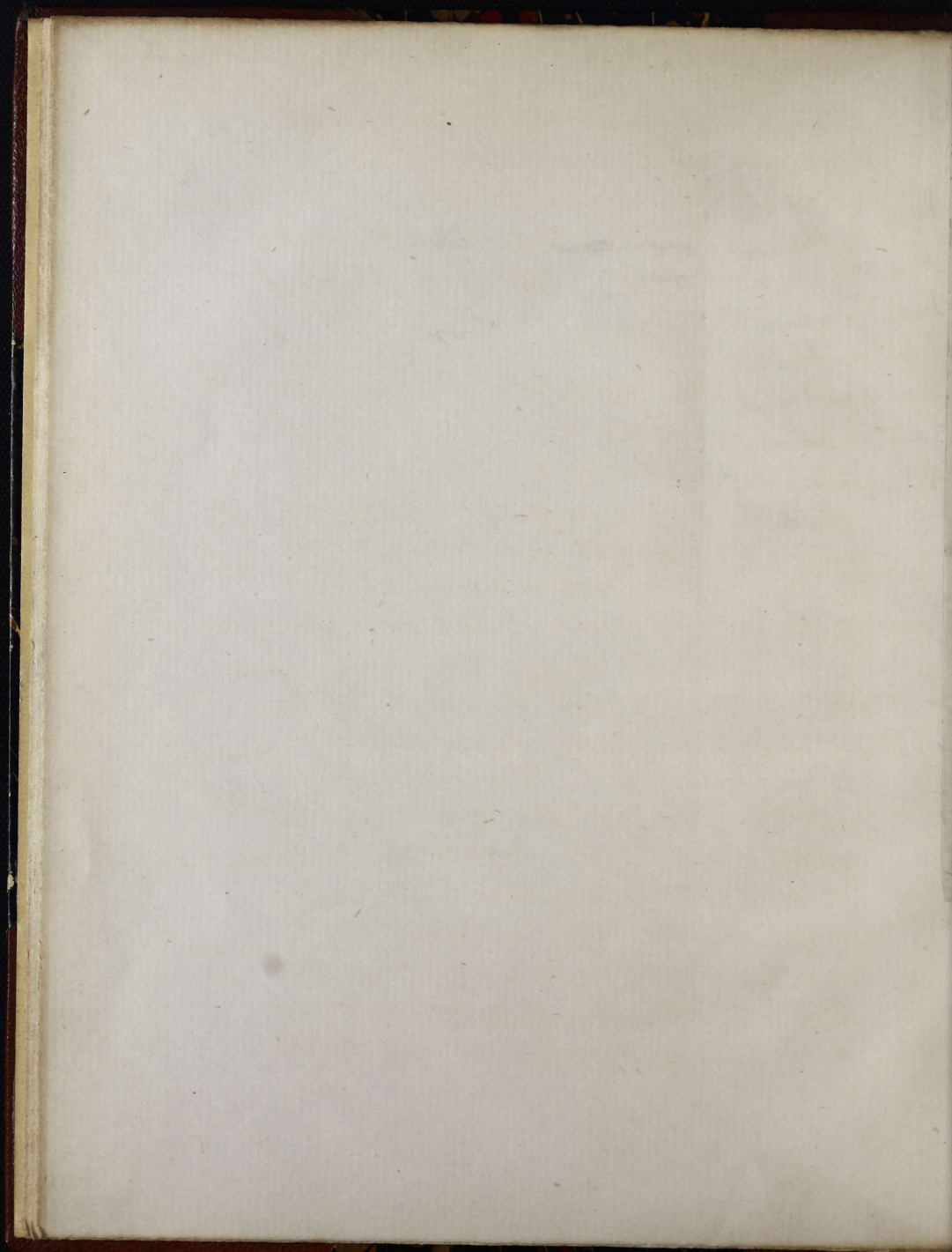

BMKI.

524.

(A hiányzó címl. kézzel pótolva.)

Halálról való emlékezet, melly
 lett az Felséges Bethlen Ga-
 bornak, Isten kegyelmebe,el,
 Magyar, Tót, és Horvát etc.
 Országoknak választott királyának,
 Erdely Ország Fejedelmének, és
 Székelyek Jópányjának, kedves
 hárustársának, az nehej Felsé-
 ges Caroly Susanna Fejedelem
 Anonnak temetésének idején,
 Sz. Jácob havának I. napján,
 1622. extendőben, Cassan.
Velechinus Istvan, az Cassai
 Magyar Ecclesianak masodik
 melltatlan Lelki pásztora
 által. Nyomtatta Cassan,
 Mollerus Miklos, u Felsége ty-
 pographusa.

1761

902 év 220. sz.

Ícsoda hertelen valo síránkó-
zásra hanyatlott okok terjez-
tetenek szemeink eleiben ?
micsoda szokatlan szomorú-
ságra ingerlő gyásznak ho-
málya fetetéllek ez levegő égben ? micsoda
ohaitással tellyes fekete házaczka helhez-
tetett előnkben ? micsoda alattomban valo
Zokogás szállott, ő kegies halgatok, min-
nyáian szivetekben ?

Oefzve tettétek kezeiteket, Le függezter-
tétek feiciteket; könyhullatásokkal terhel-
tétek megh szemeiteket; síráshoz készítetté-
tek arczolattokat; panaszolkodások hal-
lására emeltétek füleiteket.

O keserű jelenség ! O czodalatos válto-
zás ! Ha az kerek égnek változhatatlan V-
rának amaz fél kent királyi Prophetája ör-
vendeteliségeben, az eget, az földet, á ten-
gert, á napot, az Holdot, és egyéb teremtet-
állatokat Istennek magasztalásában valo ö-
römré keszeretti, ugian azonokat én most
ez nagy esetű sírásra nem készergethetem ?
Mert, ő sz: Isten! attól á ki romlásra hanyat-
lott szazánknak oltalmazó edes Annya vala;

attol á kinek jelen letében batorságunk, tá-
vozásában félemlésünk, hozzánk jóvesé-
ben örömünk vala; attol á kit sokszor (no-
ha nem kívánta) lövő szerfzámoknak, es
Doboknak Zengefébé, trombitáknak har-
fogásiban kőszöntünk vala; attol, á ki ke-
gyelmeslegének tejével sokakat ugyan éltet
vala; attol attol á keduetlen halálnak siető
kegyetlensége miatt, el hagyattunk, el ma-
rattunk, megh fosztattunk. O' fekete ko-
rommal jedzettetett bodog alanságh! O'
sűrő kóddal be burettatott jajgatásnak na-
pia! Micsoda nap ez? Zokogásnak, fohazko-
dásnak, siralomnak, keferűseggnek napia. Ez
mái nap az, mellyen á mi kegyelmes Vrúk-
nak, Magyar orszagnak választott Kirallyá-
nak jámbor, Isten felő, kedves, hiuseges, sze-
relmes nehai házas tárfa, SVSANNA feje-
delem aszó, nékünk nehai kegyelmes Afzo-
nyunk, az ítélet napiáiglan valo njugovo
hailekában szállettatik.

Erettünk éltében gondos vigyazásának
érdeme erre onszol bennünket hogy távol
letünk bennis, ez Nemes Király varasban
Cafsában, nem egyeb árros pompával, ha-
nem

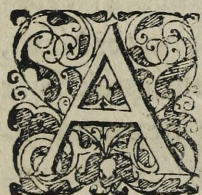
nem Istennek igejében be foglalt boldogh
emlekezetiről valo elmélkedéssel szolgá-
ljunk el takarettatasának napian.

*Hogy ez boldogul leheszen, jer imátkozzunk.
Mi Atyánk, &c.*

Text.

Psal. 82. vers. 6. 7.

En montam Istenek vat-
tok, de mint egy kôz em-
ber, mégh haltok.

Z emberi gyarlóság es az
halhatatlanság soha ôszve
nem férkezhetnek, es mikép-
pen az természettel, s'az men-
nyei bodogságnak meltofa-
gával igyenés lineán ellenkezik az, hogy az
mennyei dicsőségben valaki halandónak
találatnék lenny; Igy mind á természettel,
mind az emberi gyarlósággal egy altalliába
ellenkezik az, hogy valaki halhatatlanak ta-
laltatnek lenni ez földön. Mellyből követke-

A ; zik

Psal. 26.

zik, hogy miképpen az meňyországgh imilyé titulussal illettetik; *Terra viventium*, Előknek földc, Igy ez vilagh ellenben imilyen nével neveztesek: *Terra morientium*, meghalóknak, halandóknak földc.

Ezt jelenti ez el olvasott rovid bőrtű, melly mindenekre, az nagy meltóságban helhezettekreis ki terjed, mellyről egykevesc bevebben jer elmélkedgyünk.

Propo.

Mindeneknek előtte pediglen erről kel értekeznünk: Az nagy meltóságban levők az Fejedelmék miért módattatnak Isteneknek? Avagy az Fejedelmek minden hatalmaságúake? kezdet es véggh nélkül valoke? mérhetetleneke? halhatatlanoke? Nem, mert mind ezek áteremtő felségnek saját tulaidonsaghi. Nemis ezekre nézve módattatnak Isteneknek. Hát miért? Több okok közölimezek nevezetessék. 1. mert az Istennek törvenyt es iteletit gyakorollyák az emberek között, mint az 2. Cronic. 19. v. 6. megh tetzik, holott igy szol Iosaphat: *Iol megh lábatok mit czelekesztek, mert nem ember képében ítéltek, hanem az Vrnak képében.* Az jokat oltalmazták, az gonoszo-

moszokat megh büntetik. Annak okaért az Istennek természetit kell követnie, ki az bűjös bájosokat, varáslokat káromkodokat, es afféléket, hogy megh büntessék érdemek szerént, igaz iteletiből parancsollya Levit. 20. & 24. Deut. 13. vers. 9. c. 17. v. 5. 6. 7. cap. 18. v. 10. Erre nevezve neveztetnek Isteneknek. 2. Tovabba: Nemincmó kiválteppen valo Isteni ajándékokat közöl vélek az menyben lakozo Isten, mint ki jön az Moses negyedik könyvének 11. részéből, *vers. 17.* Így Haggæus Prk 1. részében azt olvassuk, *v. 13. 14.* hogy Zorobábelnek Lelke az Istentől indettatott. Mellyre nézve szent Pál azt paranczollya, hogy imátkozzunk érettek 1. Tim. 2.

Szép nevezet ez: drága titulus ez, de megh látsák az Fejedelmek, hogy ezzel fel sualkodásra valo alkalmatóságot ne vegienek magoknak, mert ha egy reszből Istennek, mas reszből közönséges forások vagy ő minden rendbeli emberekkel. Isten szava ez: *Sicut ceteri homines moriemini*, mint egyeb emberek, szinten ugy tiis megh haltok. Hogy hogy? Az Istenek megh hálnak? Így
vagy one

vagyone az dologh? Mint egyéb emberek,
ők is meghalnak, mert *titulum eis indulsit,*
immortalitatem non contulit, az Isten ez ne-
zetet nekik ingyen ádta, de halhatatlansá-
got nem adot nekik, azt mondgya Cyrillus.

Minden igaz birodalom alatt levő Or-
szágokban az Statusok között, avagy csak
az jól rendelt Respublicákban is az közön-
séges Törvények kivől, vadnak kiváltkep-
pen való Törvények is, *decreta particularia*,
mellyek egyéb országokat tartományokat,
avagy várasokat nem köteleznek, hanem
csak azt az hol kiadattattak: az egész kerek-
ségben, melli minden alkotmánt befoglal,
három Ország, es Országas vagyó, Men-
nyei, Pokolbeli, Földi, Ezeknek külön-
külön tulajdó Törvenij vadnak, egykne-
k is Törvénye az másikat nem kötelezi. Az,
Mennyei Országban ez az *decretum parti-*
culare, kiváltkeppen való Törvény: Vala-
kik az mennyországban lakosi, azok soha
öröcke megh nem halnak, hanem mind ö-
röckön öröcke élnek. *Ésa. 25. Precipitavit*
mortem in sempiternum, el vezette az Halált
mind öröcke. Kedves, drágálatos Törvény

ez:

ez: es boldogh, á kinek ez Törvény adatik!
Az Pokolbeli saját Törvény ez: Az Pokol-
bol. soha senkinek szabadulása nem leszen,
hanem örökkön öröcke az véghnélkül va-
lo halálban kell maradny. Psal. 48. *Mors de-*
pascet eos, az Halál mindenkor emesztí őket.
O' keserű Törvény! lob volna soha nem szű-
letni, hogy nem ezzel köteleztetni! Az Földi
Törvény ez: Minden embernek egyszer
megh kell az testi Halált kóstolny, Heb. 9.
Statutum est hominibus semel mori, el vege-
zett dologh hogy egíyszer az emberek megh
halljanak. Rom. 5. v. 12. Az Halál minden
emberekre el hatott. Fel bomolthatatlan
Törvény ez; megh változhatatlan Tör-
vény ez; el kerülhetetlen Törvény ez;
eggyenkent mindeñek adattatott ez; *Quis*
est homo, & non videbit mortem, kiczoda em-
ber, és halált nem látna, azt mongia szent
David 89. Soltárában, az az, valaki ember,
annak megh kell halny. Miczoda á Feje-
delem? Ember, Ember? Hát bizony megh
kell annak is halny: Amaz Thecco váraft e-
li Aszonyállat nem valami köz renden való
emberrel, hanem Kirallyal beszél vala, tud-

ni illik Daviddal, mikor ezt mondta, 2. Sam.
14. v. 14. *Ime minnyajan meghalunk, es oltya-
nok vagyunk mint az víz, melly á földre ki on-
tatik, és fel nem szedethetik, es nincsen ebben Isten-
nél személy válogatás.*

Miert nem veszi ki á fejedelmeket, fe-
jedelem aszonyokat, és egyeb hatalmaso-
kat? Ezert mert azoknak is irattatott es a-
dattatott ez Törvény: *Statutum est*, el ren-
delt dologh, hogy az ember meghalljon,
á mint amaz versben vagyon foglaltatuan:

Sub tua purpurei veniunt vestigia Reges

Ehez hasonlo imez:

Est commune mori, mors nulli parcit honori

Dives & fortis veniunt ad funera mortis.

Gazdag vala Salamon, erős vala Samson,
tekentetre szép vala Abóló; Ezek is el mul-
tanák, mint egy köz ember meghaltak.

El felelkeznek sokan Lelkek veszedelme
alatt, á fejedelmek közül az ő halandosá-
gokrol, nem jut eszekben az Istenek ez, ha-
landoságra intő monda: *mint egyéb embe-
rek, úgy meghaltok, hanem csak erre figyel-
meznek: Ego dixi, Dilectus*, mint Herodes
Act. 12. §. 21. 22. ki midőn az ő Király ruhá-
jában

jában fel öltözven es az ő székiben kevé-
lyen ülven, szollaná a kősegek, a kősegh
ezt kialtíva vala; *Isten szava ez, nem embere,*
mellyet ő nagy fél fualkodással hal vala, de
elvévé jutalmát, mert férgektől emesztetek
megh.

Alexander Macedo örömeft szenvede
elsőben az hízeltkedőktől, hogy halhatat-
lannak, sőt Iupiter Isten fiának mondatta-
tott, de mikor fok sebekkel megh sebeséte-
tet volna, megh ismere magát halandonak
lenny s azt monda: Hol vadnak most, a kik
engem Istennek vélnek vala lenny? Ezek a
sebek Istenségnek jeleje? Ez test szakadás,
ez vernek búséges folyása halhatatlanság-
nak jelenségeie? most veszem eszemben
hogy nekem is megh kelhalnom. Eszesseb
volt az Attya Philippus, ki azt akarta, hogy
egy szolgaia minden nap ezt mondgya ő
neki: *Philippe, memento esse mortalem,* Philép
Kiraly, megh emlekezzel rola hogy halan-
do, vagy. Ehez hasonlo volt Carolus Ma-
gnus czelekédete, mert midőn halának ora-
jahoz közel leven kerdették volna, mi csoda
czimert irassanak anny győződelme után

*Gregor.
Turon.*

az ő koporfojára, azt felelte, hogy az halálnak kepet irjak fel; Nem kívánta hadakozásával niert czimerét; nem kívánta a Római Imperiumnak két fejő sassat; nem a királyi pálczát; nem az ő viselt dolgainak diczerétes jelenségit, hanem az halál képét, melljel jelentette hogy az erőfsekis, az győződelmesekis az halálnak ereje, es hatalma alá rekeztettek.

Külömbözött ettől az Assyriusoknak amaz hatalmas Monarchaja, Nagubodnozor Kiraly, ki magabā bizakodo fel fualkodásból halhatatlanságot iger vala magának, és Isteni tiztelséget halászot, azonban cyceli látásokat lara; Először latott egy Allo képet, kinek feje Arany volt, labai czerepből valok, melly látást midőn Daniel magyarázna, azt monda, Te vagy ő Kiraly, az az Arany fő, de labajd erőtelének, es a te természetednek fundamentoma csak sár, föld, czerep, kit az kőveczke, az halál, hertelen őszve törhet, őszve ronthat. Masodszor, latott egy magas es ágai val igen széleszen ki terjett állo fát, melly felől imillyen szozatot halla: Vágiatok le az fát Magiá-
ráz van

rázvaneztis Daniel, azt monda: Az fa mel- Dan. 4.
lyet láttál, te vagy Király, ki kel magasztal-
tattál, es te olly fa vagy, melly levágatik,
Zöldellésétől megh foztatik, az Királyi
meltóságbol ki vettetik.

Ísmerjétek megh tehát, ó Fejedelmek
magatokat nagy állo képeknek, magasban
felnyult szélessen ki teriedett fának lenny,
Isteneknek lenny de megh emlekezzetek
rola, hogy egy sincz közületek, á ki az hal-
hatatlansággal diczekedhernek, *sicut ceteri*
homines mori emini, mint egyeb emberek meg
haltok, mert igen igaz Horatiusnak amaz
gyakorta szánkban forgo verse: *Mors equo*
pede pulsat pauperum tabernas Regumque tur-
res. Es:

Mors sceptris lignibus equat.

Nem hagyhatom el Iulius Cæsarnak az
hatalmasoknak halando voltokon valo ál-
melkodását, ki noha Pompejűst fölőtte igé
gyűlőlte, mind az által mikor á fejet (mel-
lyet Ptolomæus szolgai vittek vala eleiben)
latta volna, keserveffen kezdé sirny, czodal-
kozvā es szanakozvā az ő, hogj á nagioknak
ugy mint á kiczinyeknek, az erősséknek,

B 3 mint

mint az cioteleneknek, az Fejedelmeknek,
mint az kőz népnek megh kell halny. Mi
tehat Iuliusfal nem kefergünke? nem ohai-
tozunkelatan hogy az Iffiak ugy mint az
vének; az ékellen öltőzetők, mint az ru-
hátalanok; az tekintetre kívánatosfak, mint
az kedvetlen tekintetők; az Fejedelmek,
Fejedelem aszonyok, mint egyeb ferfiak,
mint egyeb aszónyalatok, az halal által el
ragattatnak, megh giőzetnek, le veretnek,
meg szenvednek, rothadásra ternek. O'he-
jában valoságnak semmire köllő hej-
ában valosága! Ez nehaj kegyelmes Feje-
delem Aszonyunk nem volte valaha Iuno
kívántatos tekintetivel? nem volte Diana
tiztességes draga öltőzetivel? Nem volte
Ceres Istentel ajándekoztatott bevőlködé-
sével? Mint lett dolga? mire valtozott alla-
pattya? *Sicuti ceteri homines*, mint egyeb em-
berek megh holt. Ah ah síralmas emleke-
zet! Elefett hazánknak ékes koszorua; el
efett országunknak egyik fő Ofzlopa; el
efett az kereztyenségnak eggijk erős tama-
sza; elefett a szegenyeknek éltető dájkája.
Felseges Vrunck, elefett elmédnek, szived-
nek,

nek, gondolatidnak, tanaczodnak, sőt tel-
lyes életednek hason fele, melly mia lehete
valami gyönyörűséged, lehete hátra valami
vigasztagod? Ez vala hiuseges ségedelmed
birodalmadban; Ez vala vigyázó szemed
had vételedben; Ez vala nagy részből gőd-
vételed jelen es távol lételedben, enyhétő
sűrű gondaidban, vigasztalód szomorúsá-
gidban; Mellyek micodak voltak egyebek;
ha nem az felsegedhez valo házaságbeli,
nagy es ki mondhatatlan igaz szeretetinek
buzgósága, es tapasztalható jelenséghe? Si-
ratyák őtet, mint Afzonyokat minden-
erősséghe, kefergik palotaj, ohaityák, ágyas-
házai, asztali, udvari, ékecséghe, lepely, es
minden ruházati.

Ti pediglen kegyelmes Vrunknak, es
kegyelmes Afzonyúknak méltóságok sze-
rént felemeltett székek, mit czelekesztek?
Sirtok, gyaszoltok, es ha szolhatnátok,
kéczég nélkül eképpen panaszolkodnatok:
Micoda szánakozásra méltó ábrázatban
öltöztünk? Hol á mi előbbi ékecségünk?
Hónan vagyonez mi véletlő változásunk?
Igy kellett minékünk az Aranyas öltözet
helyé-

helyében el vettetett színnyel be burettar-
nunk? O' világi életnek czalárd kellemet-
sége? Ma öröm, holnap siralom; ma ének-
lés holnap kesergés; ma diadalom, holnap
romlás; ma élet, holnap halál; *Sicut cateri ho-*
mines moriemini, ô Fejedelmek, Fejedelem a-
szonyok, kőz ti veletekis az Halál. Bárne
volna kőz mindenekkel! Vaih az könyő-
rületlen sárgeto nem zórgetett volna ez
halhatatlanságot érdemlő Fejedelem azon
palotajan!

De mit mondgyunk? *Sicut Domino pla-*
cuit ita factum est, mint az Vrnak teczett, úgy
lett, megh marad halhatatlan neve. Ha Mar-
thesianak az Amázonok kőzött; Ha Lam-
pedonak Europa lakosi kőzött; Ha Antio-
pának Herculeffel, Hyppolitának Theleuf-
fal valo viselt dolgokert megh mais diczére-
tes emlekezetek fen forogh: Ennekis ma-
gaztalandó hire neve semmikeppen feledé-
kensegben nem leszen. *In memoria sempiter-*
na erit justus, azt mondgya szent David Psal.
112. *Memoria justii in benedictione*, úgy szol
bolcz Salamon Proverb. 10. Isten előtt örök
emlekezetben leszen, Isten előtt áldásban
leszen az ô Felsege emlekezete. Ez

Ez világhi emberek előtt pedigh, mi-
ben állyon az ő felsége diczéretes boldogh
emlekezete, ninczen emberi nyelű, ki azt,
meltosága szerént elegfégeskeppen ki be-
szélherné, hanem csak azt mondom, á mit
szent Ambrus D. egyéb alkalmatossággal
mondott, így szolván: *Talis fuit, ut ejus vita Lib. 3. De*
multorum disciplina sit: In ipsa namque fuerunt Virginit.
posita exempla vivendi, & tanquam in exem-
plum exemplariter expressa fuerunt virtutum
magisteria. Ollyan volt, hogy az ő élete fo-
kaknak fenyétékő tudományára volt,
Mert ő benne életnek példái voltanak, és
mint egy példabá, példa szerént ki abrázol-
tattanak volt ő benne az jószagos czeleked-
teknek mesterséghe. Annakokaert hogy ha
szabad őszve vetny (s-miert nem volna pe-
digh szabad) az reghi sz. Afzonyokkal, volt
Isteni felelmével Anna; Eggyűgyősegével
Rebeca; Férjéhez való engedelmessegével
Sara; Tiztaságával *re & nomine*, nével és va-
losággal Susanna; Eszessegével Abigail; Ha-
zajához való indolattjával Iudith; Erköl-
czével Esther; Melly szent Afzonyok az
mint hogy ez külön külön való ékekségek-

kel mostis emlékezetben tündöklének: Igy
holott mind ezek ez mi kegyelmes Afzo-
nyunkban czimeressen fel talaltattak, lehe-
retlen dologh hogy valaha boldogh emle-
kezet nélkül valo feledékenséggel el töröl-
tethetnék. O' bodogh ferfiu, á kinek enny
jofzágos czelekedetekkel tündöklő Afzo-
nyállat adatik! Ez illyen vidamságot szerez
az ő ferjének, és annak életének esztendeit
be tölti jo szerenczével, á mint bölcz Sy-
rach szol cap. 26. *1. 1. 1. 1.*

Nofza tehát (mert csak ez vagyon ha-
tra) járully ele Elcana, tedd be á földben á te
Isten felő Annádat. Isâac, állly ele, kőszöncz
be az ő aluvo agyas házában eggyűgyő Re-
becadot. Abraham, temesd el az te engedel-
mel Sarádat. David, boczásd be, nyugodal-
mának helyére á te eszes Abigailodat. Af-
svere, add megh az ő Annyának á földnek á
te sima erkölcső Estheredet.

Menny el, mennyel te idvőzűlt Iudith:
Szállly be, szállly bé, valósággal es neved-
del, diczűlt, SVSANNA.

Nyugossa az Vrértűnk valo faracságid
utan minden tetemidet; örvendeztesse á
szen-

szenteknek társaságában idvözült Lelke-
det; Szentellye megh á szenteknek szente
nyugovo agyasházadat; Támasza fel öröm-
mel a porból fenvett tagaidat; Eggyesécze
Lelkoddal fel ramadando testedet. Allasson
az igaz Biro job keze felől, hívjon be amaz
kedves, édesléges szoval az Fiu Isten az Ie-
sus Christus az hervadhatatlan bodogság-
nak örvéndeteslegében, holott mijs ez élet
utan eggyemben vigadhassunk, á tellyes sz.
Háromságot á szent Angyalokkal, és min-
den diczőült szentekkel áldhassuk diczer-
hessük es magasztalhassuk mind örök-
kőn öröcke Amen.

Az Ceremoniának be- malása az Castrum-do- loris mellett.

HAzánknak es nemzetünknek fényef-
sen fel teezett eggyk czillagiának ki
beszelhetetlen kárunkal valo le esését szo-
moru pompával, síralmas ohaitással nezők,
celebráló, mellyel á mi oháitozo tziveink-
nek faidalmit őszve köttőtük á mi kegyel-
mes Vrunknak kesergő szomoruságával,
hogy így mind két félre nézve hálaado
voltunknak neminemő fengéjet ki nyilat-
koztathatnók. Szomoru engedelmeségh
ugyan, de ez jelen valo időhöz, es dolog-
hoz fölőtte alkalmas. Kiczoda tulai-
donetotta vétkül az Isráel népének, hogy
az Istenellen Zugolodokonnis szánakoz-
zek? Kírágalmazhatta á Sido népet, hogy
Iosiasnak esetin sírátkoztanak? David Ki-
rally ugyan paranczolat szerént szolott vala
imigyen az egész népnek: *Scindite vestimen-*
ta, & accingimini saccis, & plangite ante exequi-
as:

as Abner: Szaggassátok meg ruhátokat, es
öltözzetek sákban, es sirjatok az Abner te-
metése előtt. Az Istennek tudománya fak-
liája nélkül valok közül pedig amaz Tele-
filla aszont az ő viselt dolgainak diczéretes
emlekezetiért a Lacedemonbeliek ohaitás-
sal kefergettek.

Tízünk szerént czelekedtünk tehát,
hogy ez mi kegyelmes Aszonyunk holt te-
stenek melto tiztetséges el takarettatását
mijs ez helyben illendőképben, ohaitással,
szanakozással; cohonestáltuk, celebráltuk,
emlekezetben consecráltuk.

Nyugodgyék az Urban!

HA annak okáért már a szabados Vrez-
zel látogatott bennünket, azon Vr,
az irgalmaságnak Attya, az mindē vigazta-
lásnak Istene, az mi előttünk ragyago czil-
lagunkat tarcsa meg szemeink előtt, ű Fel-
ségét, mint kegyelmes Vrunkat, eszefség-
nek, igazság szeretnek, Isteni felelem-
nek Lelkevel, mint ekkediglen, ennek utan-
nais naponkent ruházza es erősécze, ez mo-

stany méltó szomorúságában vigasztallya,
hogy, tellyes élete, birodalma, forgoloda-
sa legyen minden időben az elő Istennek
tisztelegere, az igaz Anyaszentegyhaznak
terjedesere, hazánknek oltalmara és
megh maradasara,
Amen.

Handwritten text in cursive script, partially obscured by a large, faint, swirling mark on the left. The text appears to be a signature or a note, possibly reading: 'Károlyi meg... Ingen... Integrit... Egyre... Ellen... Legyen...'

